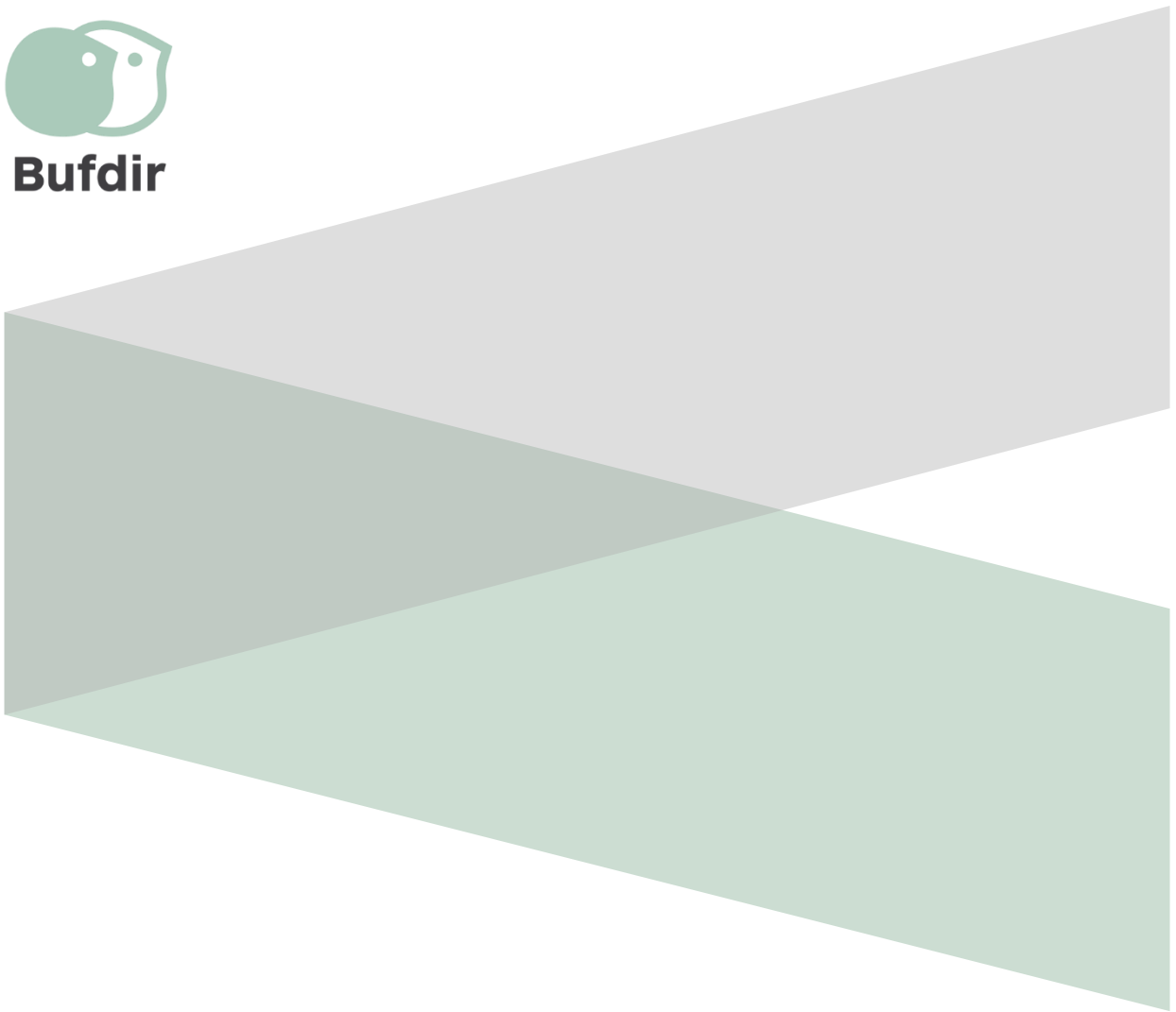

Tjenestekatalog

Adopsjon

Bufdir

Bufdir

BARNE-, UNGDOMS-
OG FAMILIEDIREKTORATET

Postadresse:
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Besøksadresse:
Fredrik Selmers vei 3
0663 Oslo

Sentralbord:
466 15 000

Utgitt:
Juni 2021

ISBN: (digital utgave)
978-82-8286-369-8

bufdir.no

Innhold

1. Tjenestekatalogens formål	4
2. Om adopsjon.....	4
3. Oversikt over aktører på adopsjonsfeltet	6
3.1 Barne- og familiedepartementet.....	6
3.2 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)	6
3.3 Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat)	6
3.4 Adopsjonsorganisasjonene.....	6
3.5 Faglige rådgivende utvalg for adopsjonssaker	6
4. Utenlandsadopsjon	7
4.1 Hvem kan søke om adopsjon?.....	7
4.2 Sakstyper som kun behandles av Bufetat, Region øst i førsteinstans.....	7
4.3 Adopsjonsorganisasjonene.....	7
5. Innenlandsadopsjon	8
5.1 Stebarnsadopsjon	8
5.2 Nasjonal spedbarnsadopsjon	8
5.3 Fosterbarnsadopsjon	9
6. Adopsjonsforberedende kurs.....	10
7. Faglig rådgivende utvalg for adopsjonssaker	10
8. Godkjenning av adopsjonsorganisasjoner i Norge og deres samarbeid med opprinnelsesland	11
8.1 Driftstillatelse.....	11
8.2 Formidlingstillatelse	11
8.3 Fordeling av statlige tilskudd	11
9. Avsluttende oppgaver og tjenester i adopsjonsprosessen	12
9.1 Utenlandsadopsjoner	12
9.2 Innenlandsadopsjoner	12
10. Behandling av innsynssaker	13

1. Tjenestekatalogens formål

Tjenestekatalogene gir en enkel og samlet oversikt over Bufetat og kommunenes tjenestetilbud til utsatte barn, ungdom og familier.

Tjenestekatalogene tydeliggjør tjenestetilbudet som helhet, forventningene til tjenestene, og ansvarsforhold mellom Bufetat, kommunene og samarbeidsparter. Dette bidrar til å sikre likeverdige, forutsigbare og samordnede tjenester for sårbare barn og unge og deres familier.

For det kommunale tjenestetilbudet vektlegges oppvekstperspektivet. Kommunen sikrer nødvendig omfang og kvalitet av tjenester til alle barn, ungdom og familier. Dette omfatter også tjenester til de som har eller kan få behov for barneverntjenester. Kommunen kan benytte ressurser og kompetanse fra andre deler av oppvekstfeltet som hjelpetiltak i barneverntjenestens oppfølging av familier.

Denne tjenestekatalogen gjelder adopsjon og omfatter dermed ikke særskilte tjenester i kommunene. Adoptivforeldre og adopterte har imidlertid, på lik linje med andre barn og familier, krav på oppfølging fra barneverntjenesten eller andre offentlige tjenester hvis det er behov for det og vilkårene for slik bistand er oppfylt.

Tjenestekatalog adopsjon gir en oversikt over tjenestetilbudet på adopsjonsfeltet og beskriver de ulike tjenestene. Hvilke oppgaver de enkelte aktørene har, er beskrevet under hver enkelt tjeneste.

Tjenestekatalogen er gyldig fra 1. juni 2021.

2. Om adopsjon

Formålet med adopsjon er at barn skal få en trygg oppvekst ved at det etableres varige, rettslige bånd som tilsvarer forholdet mellom barn og foreldre.

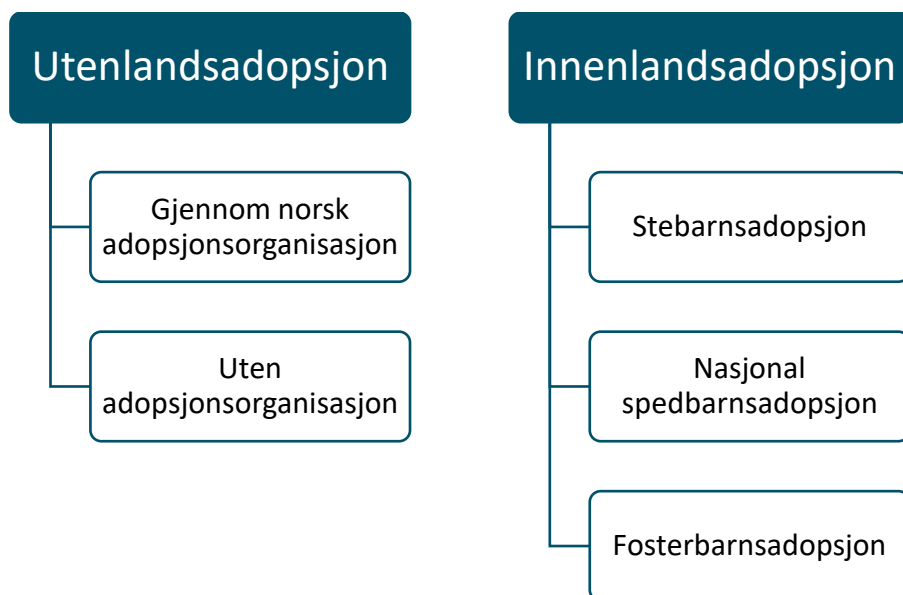
Adopsjon er en myndighetsoppgave for å unngå ulovlige adopsjoner. Ved Haagkonvensjonen 1993 om vern av barn og samarbeid ved internasjonale adopsjoner er det etablert et felles internasjonalt regelverk og standarder. Det bidrar til å skape god praksis på adopsjonsfeltet og en trygg adopsjonsprosess, slik at adoptivbarnets rettigheter og behov blir ivaretatt.

Konvensjonen stiller krav til myndighetene både i opprinnelseslandet og mottakerlandet. Et viktig prinsipp i internasjonalt adopsjonssamarbeid og i konvensjonen er at det ikke er tillatt å gi eller love vederlag eller noen annen ytelse for å påvirke de involverte aktørene i en adopsjonssak. Prinsippet er lovfestet [adopsjonsloven § 11](#) (Lovdata).

Figur 1. Fakta om adopsjon (per november 2020)

- Adopsjon av barn deles opp i innenlandsadopsjoner og utenlandsadopsjoner.
- Fram til 1960-tallet dominerte nasjonale adopsjoner. Om lag 20 000 barn har blitt adoptert fra utlandet til Norge siden 1979.
- Innenlandsadopsjoner omfatter stebarnsadopsjoner, nasjonale spedbarnsadopsjoner og fosterbarnsadopsjoner.
- Norske stebarnadopsjoner utgjør den største gruppen adopsjonssaker.
 - Bufetat mottok 284 søknader om stebarnadopsjoner i 2019.
- Utenlandsadopsjoner skal som hovedregel gjennomføres gjennom en godkjent, norsk adopsjonsorganisasjon. Unntaksvis kan det gis tillatelse til adopsjon utenom en godkjent organisasjon, som utgjør et fåtall av adopsjonene fra utlandet.
- Antallet utenlandsadopsjoner har gått betydelig ned de siste tiårene.
 - 2002 er det året hvor flest barn ble adoptert fra utlandet; 747 barn.
 - I 2019 ble 91 barn adoptert fra utlandet til Norge.

Figur 2. Utenlands- og innenlandsadopsjon

3. Oversikt over aktører på adopsjonsfeltet

De ulike aktørene på adopsjonsfeltet består av statlige instanser, private organisasjoner med statlig støtte og et departementsoppnevnt utvalg.

3.1 Barne- og familiedepartementet

Departementet har det overordnede ansvaret på adopsjonsfeltet, og ansvar for adopsjonsloven.

3.2 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)

Direktoratet har en rekke oppgaver på feltet, som å håndtere enkeltsaker, yte tilskudd, være klageinstans over vedtak fattet av Bufetat, utbetale økonomisk støtte til adoptivforeldre og registrere gjennomførte adopsjoner. Videre er Bufdir norsk sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1993 og utsteder nødvendige tillatelser til adopsjonsorganisasjoner som jobber med internasjonale adopsjoner.

3.3 Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat)

Bufetat er en sentral aktør på adopsjonsfeltet og behandler alle søknader om adopsjon i førsteinstans, se kapittel 4 og 5.

Med hjemmel i [delegeringsforskrift av 22. juni 2018 nr. 960](#) (Lovdata) har Bufetat, Region øst fått delegert en del oppgaver på adopsjonsområdet. De sentrale områdene er adopsjon utenom organisasjon og anerkjennelse av utenlandske adopsjoner.

Bufetat, Region øst forbereder også nasjonale spedbarnsadopsjoner, administrerer adopsjonsforberedende kurs og veileder kurslederne. Regionen har også en koordinerende rolle overfor de øvrige regionene, blant annet ved at de arrangerer fagsamlinger for de som utreder adoptivøkere i samtlige regioner.

3.4 Adopsjonsorganisasjonene

I Norge har vi i dag tre godkjente adopsjonsorganisasjoner:

- Adopsjonsforum
- InorAdopt
- Verdens Barn

Organisasjonene har en sentral rolle i saker som gjelder internasjonale adopsjoner.

3.5 Faglige rådgivende utvalg for adopsjonssaker

Det faglig rådgivende utvalget for adopsjonssaker har en rolle i visse saker om utenlandsadopsjon, og i saker om nasjonale spedbarnsadopsjoner. Deres tjenester er nærmere beskrevet nedenfor.

4. Utenlandsadopsjon

4.1 Hvem kan søke om adopsjon?

Personer bosatt i Norge må ha forhåndssamtykke fra adopsjonsmyndigheten for å adoptere fra utlandet, jf. [adopsjonsloven § 18](#) (Lovdata).

Bufetat behandler og avgjør søknader om forhåndssamtykke som førsteinstans. Bufetats utredere foretar hjemmebesøk og utarbeider en sosialrapport om adoptivsøkerne. Den skal danne grunnlag for vurderingen av om søkerne er egnet og skikket til å adoptere. Utrederne er ikke involvert i vedtaksprosessen, det vil si om forhåndsgodkjenning skal innvilges eller avslås. Det er det egne saksbehandlere i Bufetat som gjør.

De ulike regionene i Bufetat har noe ulik organisering av utredningstjenesten. Hos noen er det fosterhjemstjenesten som foretar utredning, mens andre, som Bufetat, Region øst, har etablert en egen utredningsenhet som bare arbeider med adopsjonssaker.

Bufdir ved avdeling barnerett er klageinstans for regionenes vedtak om avslag på søknad om forhåndssamtykke.

4.2 Sakstyper som kun behandles av Bufetat, Region øst i førsteinstans

Enkelte sakstyper er sentralisert til kun én av Bufetats regioner, nemlig Region øst. Det gjelder:

- Søknad om **adopsjon utenom organisasjon fra utlandet av kjent eller ukjent barn**, jf. [adopsjonsloven §§ 20 og 21](#) (Lovdata). I disse sakene er Bufdir ved avdeling barnerett klageinstans.
- Søknad om **anerkjennelse i Norge av utenlandsk adopsjon** etter [adopsjonsloven § 47](#) (Lovdata), jf. [adopsjonsloven § 46](#) (Lovdata). Også i disse sakene er Bufdir ved avdeling barnerett klageinstans.

4.3 Adopsjonsorganisasjonene

Som nevnt i kapittel 3.4 er det tre godkjente adopsjonsorganisasjoner i Norge; Adopsjonsforum, Verdens barn og InorAdopt.

Adopsjonsorganisasjonene spiller en viktig rolle ved adopsjon av barn fra utlandet. [Adopsjonsloven § 20 første ledd](#) (Lovdata) stiller krav om at adopsjon fra utlandet må skje gjennom en organisasjon som har driftstillatelse etter [lovens § 31](#) (Lovdata) og formidlingstillatelse på enkeltland etter [lovens § 32](#). Se også kapittel 7 i dette dokumentet.

Innenlandsadopsjon

I særlige tilfeller kan Bufetat, Region øst gi tillatelse til å adoptere fra utlandet utenom organisasjon, jf. [adopsjonsloven §§ 20 og 21](#) (Lovdata). Den klare hovedregelen er imidlertid at formidling av barn skal skje gjennom en godkjent adopsjonsorganisasjon.

Rent praktisk består adopsjonsorganisasjonenes oppgaver overfor søkerne i å bistå dem gjennom hele adopsjonsprosessen og følge opp behandlingen av søknaden overfor myndighetene og andre instanser i samarbeidslandet.

Adopsjonsorganisasjonene skal informere om hva som kreves når de skal hente barnet og om hva de kan få hjelp til fra organisasjonens representanter på stedet, og de skal sørge for at familien blir tatt imot når de kommer til samarbeidslandet for å hente barnet.

Hvis adopsjonen gjennomføres i samarbeidslandet, skal organisasjonen hjelpe adoptivforeldrene med å få kontakt med den aktuelle norske utenriksstasjonen for å få norsk pass til barnet.

Hvis adopsjonen skal gjennomføres etter at barnet har kommet til Norge, skal organisasjonen på vegne av adopsjonssøkerne søke Utlendingsdirektoratet om visum for barnet, eventuelt oppholds- eller bosettingstillatelse, fram til adopsjonen kan gjennomføres i Norge.

Adopsjonsloven gir hjemmel til å delegere visse oppgaver til adopsjonsorganisasjonene. Denne hjemmelen er benyttet til å gi adopsjonsorganisasjonene myndighet til å godkjenne tildelingene fra utlandet som ikke skal forelegges Faglig rådgivende utvalg for adopsjonssaker. Hjemmelen er også benyttet til å gi organisasjonene myndighet til å utstede erklæringer etter Haagkonvensjonen 1993 artikkel 23 om at en adopsjon er gjennomført i tråd med Haagkonvensjonenes prinsipper.

5. Innenlandsadopsjon

5.1 Stebarnsadopsjon

Søknad om stebarnsadopsjon etter [adopsjonsloven § 13](#) (Lovdata) behandles av Bufetat som førsteinstans.

Bufetat mottar omtrent like mange søknader om adopsjon av stebarn over og under 18 år. En del av søknadene om stebarnsadopsjon under 18 år gjelder barn født av surrogatmor i utlandet.

Bufetat utreder saken, som blant annet innebærer at regionen gjennomfører samtale med biologiske foreldrene, adoptivsøkerne og barnet og innhenter de samtykkene som trengs.

Bufdir ved avdeling barnerett er klageinstans for Bufetats vedtak.

5.2 Nasjonal spedbarnsadopsjon

I disse adopsjonene er det en ansvarsfordeling mellom Bufetat, Region øst og Bufdir. Bestemmelsene finnes i [adopsjonsloven § 14](#) (Lovdata) og [forskrift om adopsjon §§ 7-11](#) (Lovdata).

Bufetat, Region øst har ansvar for å følge opp biologiske foreldre som vurderer å adoptere bort spedbarnet sitt. Det vil si at de skal gi nødvendig informasjon og veiledning til biologiske foreldre, innhente deres informerte samtykke til å adoptere bort barnet, følge opp eventuell farskapssak hos NAV, plassere barnet i beredskapshjem og innhente adoptivforeldrenes skriftlige samtykke til å adoptere barnet. Se kapittel 6 i dette dokumentet.

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester fører et register/arkiv over alle søkere til nasjonal spedbarnsadopsjon og treffer avgjørelse om valg av adoptivforeldre til barnet etter å ha innhentet uttalelse fra Faglig rådgivende utvalg for adopsjonssaker. Utvalget omtales i kapittel 7. Videre treffer Bufdir, avdeling internasjonale tjenester vedtak om adopsjonsbevilling til adoptivforeldrene.

5.3 Fosterbarnsadopsjon

Bufetats oppgaver i saker om fosterbarnsadopsjon framgår av rundskriv «Saksbehandling ved søknad om innen- og utenlandsadopsjon» (adopsjonsrundskrivet) pkt. 7.6. Rundskrivet er publisert på Lovdata, Rettsdata og bufdir.no. Hvis barnevernstjenesten har overtatt omsorgen for et barn etter reglene i lov om barneverntjenester (barnevernloven) § 4-12, § 4-8 andre ledd eller § 4-8 tredje ledd, skal adopsjonssaken avgjøres av fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker etter reglene i barnevernloven § 4-20 andre og tredje ledd, jf. [adopsjonsloven § 12 andre ledd](#) (Lovdata).

Fylkesnemnda avgjør saker om adopsjon av barn under barnevernstjenestens omsorg også der de biologiske foreldrene har samtykket til adopsjonen, jf. barnevernloven § 4-20 femte ledd. Regelen er ny fra 1. juli 2018 og er begrunnet med hensynet til å ivareta barn og foreldres rettsikkerhet.

Når fylkesnemndas vedtak er endelig eller rettskraftig, skal Bufetat utstede adopsjonsbevillingen uten å prøve om vilkårene i adopsjonsloven er oppfylt. Regionen skal kun kontrollere at vedtaket er endelig, eventuelt at dommen er rettskraftig dersom fylkesnemndas avgjørelse er brakt inn for domstolene for rettslig overprøving. Kommunens barneverntjeneste skal oversende saken til Bufetat så snart fylkesnemndas vedtak er endelig eller rettskraftig.

Selv om Bufetat skulle finne at vesentlige vilkår i adopsjonsloven ikke er oppfylt, har ikke Bufetat kompetanse til å kjenne fylkesnemndas vedtak ugyldig. Bufetat skal i slike tilfeller gjøre fylkesnemnda oppmerksom på feilene i et eget brev. Brevet bør sendes i kopi til kommunen, som skal varsle den private part. Fylkesnemnda må ta stilling til hvilke rettsvirkninger feilene skal få og kan vurdere å omgjøre vedtaket etter [forvaltningsloven § 35](#) (Lovdata). Bufetat skal avvende med å utstede adopsjonsbevilling til fylkesnemnda har tatt stilling til spørsmålet. Det vises i den forbindelse til adopsjonsrundskrivet pkt. 5.1.5.

Søknad om adopsjon av barn som bor utenfor foreldrehjemmet uten at barnevernstjenesten har overtatt omsorgen etter § 4-12 og § 4-8, skal behandles og avgjøres av Bufetat etter reglene i adopsjonsloven. I praksis vil dette være tidligere fosterbarn som nå er over 18 år. Bufdir ved avdeling barnerett er klageinstans.

6. Adopsjonsforberedende kurs

For søkere til nasjonal spedbarnsadoptsjon og utenlandsadoptsjon er det obligatorisk å gjennomføre et adopsjonsforberedende kurs før søknad om adopsjon kan sendes inn, jf. [forskrift om adopsjon § 2](#) (Lovdata).

Bufdir ved avdeling kompetanse og implementering har ansvar for det faglige innholdet i kurset og samarbeider med Bufetat, Region øst om å rekruttere kursledere. Region øst har de praktiske og administrative oppgavene knyttet til kursene, og de skal også veilede kurslederne.

Hvert år arrangeres om lag 14 kurs, bestående av to kurshelger. Det er plass til 20 kursdeltakere på hvert kurs.

7. Faglig rådgivende utvalg for adopsjonssaker

Faglig rådgivende utvalg er et utvalg oppnevnt av Barne- og familiedepartementet med til sammen ni medlemmer bestående av psykiatere, psykologer og allmennleger, og hvor alle har klinisk erfaring fra arbeid med barn og voksne. Utvalget har møter om lag hver tredje uke, der utvalget hver gang er satt sammen med én fra hver av profesjonene. Bufdir ved avdeling for internasjonale tjenester bistår departementet med å rekruttere utvalgsmedlemmer. De administrerer også møtene i utvalget, er sekretariat for sakene utvalget behandler og er ansvarlige for å utbetale honorar til utvalgsmedlemmene.

Det faglige rådgivende utvalget bistår Bufdir i vurderingen av søknader om nasjonal adopsjon av spedbarn. I saker om nasjonal adopsjon av spedbarn vurderer utvalget hvilke av søkerne i registeret for nasjonale spedbarnsadoptsjoner som er best egnet til å ha omsorg for det aktuelle spedbarnet. De gir råd til Bufdir, som fatter vedtak om tildeling.

Videre bistår utvalget i internasjonale adopsjoner ved tildelinger av barn fra utlandet i saker hvor barnet er over fem år, ved adopsjon av flere enn to søsken, eller hvis barnets fysiske eller psykiske helse tilsier at det med stor grad av sikkerhet vil kreve ekstra ressurser av sine fremtidige foreldre. I utenlandssaker foreslår utenlandske adopsjonsmyndigheter hvilke barn som skal adopteres. Utvalget vurderer om adoptivsøkerne har de ressursene som trengs for å ha omsorgen for det aktuelle barnet og anbefaler om tildelingen bør godkjennes eller ikke.

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester godkjenner tildelinger og skal legge stor vekt på utvalgets uttalelse når beslutning om tildeling fattes, jf. [adopsjonsloven § 22 første ledd](#) (Lovdata).

8. Godkjenning av adopsjonsorganisasjoner i Norge og deres samarbeid med opprinnelsesland

Bufdir er sentralmyndighet for Haagkonvensjonen 1993 om vern av barn og samarbeid ved internasjonale adopsjoner og har ansvar for de oppgavene konvensjonen pålegger sentralmyndighetene, jf. [adopsjonsloven § 17](#) (Lovdata). Dette ansvaret inkluderer å sikre betryggende saksbehandling ved adopsjon over landegrensene, at adopsjoner skjer til barnets beste med respekt for barnets grunnleggende rettigheter, og at bortføring av og handel med barn ikke finner sted.

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester behandler søknader fra organisasjoner som søker om drifts- og formidlingstillatelse for adopsjon. I slike saker er Barne- og familiedepartementet klageinstans.

8.1 Driftstillatelse

Driftstillatelse er en generell tillatelse til å drive en organisasjon med adopsjonsformidling som hovedformål, jf. adopsjonsloven § 31. Kravet om slik tillatelse er nytt i adopsjonsloven av 2017.

Driftstillatelse kan gis for inntil syv år, jf. forskrift om adopsjon § 19. I dag er det tre adopsjonsorganisasjoner som har driftstillatelse i Norge, InorAdopt, Verdens Barn og Adopsjonsforum. De har alle fått driftstillatelse i syv år fram til 31. september 2026.

8.2 Formidlingstillatelse

Organisasjoner med driftstillatelse kan få en tidsbegrenset tillatelse til å formidle barn fra enkeltland, jf. adopsjonsloven § 32. En slik formidlingstillatelse kan gis for inntil tre år, jf. forskrift om adopsjon § 19. Per i dag har de norske adopsjonsorganisasjonene samarbeid med til sammen 11 opprinnelsesland.

8.3 Fordeling av statlige tilskudd

Bufdir har ansvar for å fordele statlige tilskudd bevilget over statsbudsjettet til de godkjente adopsjonsorganisasjonene og å føre tilsyn med adopsjonsorganisasjonenes virksomhet. Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester gjennomgår organisasjonenes årsregnskap, og følger med på utvikling og tendenser. Videre har Bufdir faste, halvårlige kontaktmøter med representanter for adopsjonsorganisasjonene.

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester har også ansvar for å fordele statlig tilskudd bevilget fra Barne- og familiedepartementets budsjett til de to internasjonale organisasjonene Haagkonferansen for internasjonal privatrett (HCCH) og International Social Service (ISS). Tilskuddene skal benyttes til fortsatt å styrke det internasjonale samarbeidet på området for

internasjonal privatrett og arbeid med god, objektiv informasjonsinnhenting som alle stater som adopterer eller adopterer bort barn, har behov for.

Figur 3. Om Haagkonferansen for internasjonal privatrett og International Social Service

Haagkonferansen for internasjonal privatrett er en internasjonal organisasjon med 72 medlemmer, 71 stater og Den europeiske union (EU). Haagkonvensjonen 1993 regulerer internasjonale adopsjoner. I alt 102 stater, både opprinnelsesland og mottakerland, har sluttet seg til konvensjonen. Konvensjonen har etablert sikkerhetsforanstaltninger som sikrer at internasjonale adopsjoner ivaretar hensynet til barnets beste og respekt for barnets fundamentale rettigheter.

International Social Service er en internasjonal ikke-statlig organisasjon (NGO) stiftet i 1924. På adopsjonsområdet gir organisasjonen uhildet bakgrunnsinformasjon til Bufdir. Denne informasjonen veier tungt når direktoratet behandler søknader om formidlingstillatelse og vurderer om det er aktuelt for Norge å innlede eller fortsette samarbeid med ulike opprinnelsesland.

International Social Service er også en viktig informasjonskilde i Bufetats saksbehandling.

9. Avsluttende oppgaver og tjenester i adopsjonsprosessen

9.1 Utenlandsadopsjoner

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester gjennomfører dokumentkontroll, er navnemyndighet, registrer adopsjonen i adopsjonsregisteret, sender melding om adopsjon til folkeregisteret og utbetaler engangsstøtte til adoptivforeldrene.

9.2 Innenlandsadopsjoner

I nasjonale spedbarnsadopsjoner er Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester avgjørelsesmyndighet. Dette innebærer at vi gir adopsjonsbevilling, er navnemyndighet, registrer adopsjonen i adopsjonsregisteret og sender adopsjonsmelding til folkeregisteret.

I stebarnadopsjoner er Bufetat avgjørelsesmyndighet og gir adopsjonsbevilling, er navnemyndighet og fyller ut adopsjonsmelding som sendes Bufdir for registrering i adopsjonsregisteret.

I fosterbarnsadoptions har Bufetat kun et administrativt ansvar for å gi adopsjonsbevilling og fylle ut adopsjonsmelding som sendes Bufdir for registrering i adopsjonsregisteret.

10. Behandling av innsynssaker

Bufdir har et fysisk arkiv hvor adopsjonsdokumenter fra 1917 og fram til i dag er oppbevart. Arkivet er aktivt i bruk. Fra 3. mars 2013 er arkivet hovedsakelig elektronisk.

Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester er ansvarlig for å motta og behandle henvendelser fra adopterte om innsyn i utenlandske adopsjonsdokumenter eller om opplysninger om biologisk opphav. Om den adopterte ikke lever lenger, kan etterkommerne også be om opplysningene.

Forespørsler om innsyn i adopsjonssaker der (tidligere) fylkesmannen eller Justisdepartementet har innvilget adopsjonen før 1. desember 1999, behandles av statsforvalterne. I disse tilfellene skanner Bufdir sakens dokumenter, dersom dokumentene er arkivert i Bufdir, og videreformidler henvendelsen til rett statsforvalterembete for behandling.

En del innsynskrav fra adopterte mottas hos statsforvalterembetene direkte. Dersom henvendelsen ikke gjelder adopsjonssaker der (tidligere) fylkesmannen eller Justisdepartementet har innvilget adopsjonen før 1. desember 1999, vil statsforvalteren videreformidle henvendelsen til Bufdir for behandling.

I tillegg behandler Bufdir ved avdeling internasjonale tjenester forespørsler fra domstoler og advokater som har behov for opplysninger om adopsjoner ved arveoppgjør og skifte.

Bufdir

Bufdir.no